

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli d. 19 April 1872, kl. 2 e. m.

Betänkande, dels i anledning af Kamrarnes såväl stridiga beslut som återremiss i vissa delar af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 9, angående tullbevillningen, dels med förslag till åtskilliga, ännu icke afgjorda tullbestämmelser för vissa artiklar.

Vid behandlingen af berörda Betänkande hafva Kamrarne i afseende å Utskottets under punkten 12 framställda förslag angående tullbehandling af *Fisk* fattat stridiga beslut, äfvensom återförvisat den under punkten 30 gjorda hemställan rörande vissa artiklars upptagande i tulltaxan under särskilda rubriker och med hänvisning till kemiskt-tekniska preparater.

I samma Betänkande hade Utskottet äfven hemställt, att med pröfning af tullsatserna å såväl *kaffe* och *kaffesurrogat* som *socker* måtte få anstå, till dess Riksdagen fattat beslut i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om nedsättning till hälften af personliga skyddsafgiften, samt att i sammanhang med behandlingen af tullsatsen å socker finge afgifvas dels förslag till stadgand en angående restitution af tullafgiften för denna vara, dels äfven yttrande i anledning af Herr Arrhenii motion om införselstull å *Hvitbetor*.

Utskottet får nu afgifva såväl förslag till voteringsproposition för afgörande, enligt 65 § Riksdags-ordningen, af tullsatserna å *Fisk*, som äfven utlåtande angående öfriga ofvannämnda ännu oafgjorda frågor rörande tullbevillningen.

Fisk.

Under punkten 12 i oförmälda Betänkande hade Utskottet hemställt, att alla under hufvudrubriken *Fisk* i nu gällande tulltaxa upptagna tullafgifter, med undantag för artiklarne anjovis, sardeller och thonfisk, måtte upphävas, samt, i enlighet med hvad betänkanDET bilagdt taxeförslag innehåller, »Fisk, alla andra slag» medgifvas tullfri införsel. Denna hemställan har af Andra Kammaren bifallits; hvaremot Första Kammaren, med bibehållande af nu gällande tulltaxas bestämmelser, rörande artikeln *Fisk*, densamma afslagit. Med anledning häraf hemställer Utskottet,

1:o

att för frågans afgörande, jemlikt 65 § Riksdagsordningen, omröstning må företagas enligt följande voterings-proposition:

Den, som vill att, på sätt Utskottet hemställt och Andra Kammaren godkänt, Tulltaxan i fråga om artikeln *Fisk*, skall erhålla följande lydelse:

Fisk:

saltad eller inlagd: anjovis, sardeller och thonfisk	1 skålp. — 25 öre,
alla andra slag	fri,

röstas

Ja:

Den det icke vill, röstas

Nej;

Vinner Nej, komma, i enlighet med Första Kammarens beslut, de nu gällande bestämmelserna angående tullsatserna å artikeln fisk att bibehållas oförändrade.

Kaffe, kaffesurrogat och socker.

Inom Andra Kammaren har Friherre *John Ericson* (motion N:o 2) föreslagit, »att tullsatserna å artiklarne kaffe och socker återföras till hvad de utgjorde, enligt den för år 1867 gällande tulltaxa», och att således tullen å kaffe må bestämmas till 10 öre, den å kaffe, brändt, och alla till kaffesurrogat användbara brända växter, till 15 öre, den å socker, raffineradt, afvensom oraffineradt icke mörkare än N:o 18, till 12 öre och å råsocker till färgen mörkare än nämnda standard-nummer till 8 öre, allt per skålpund.

Då Bevillnings-Utskottet vid 1867 års riksdag ansåg sig böra tillstyrka bifall till Kongl. Maj:ts Proposition angående förhöjning i tullsats-

serna å såväl kaffe och kaffesurrogater, som de olika slagen af socker med respektive 2 öre per skålpund, skedde sådant endast med anledning af statsverkets oafvisliga behof af ökade inkomster samt med öppet erkännande af den betydande tunga, som hvarje stegrad beskattning af så allmänna förbrukningsvaror måste pålägga allmänheten. Under af flera talare uttalad förhoppning och förutsättning af dessa föreslagna tullförhöjningars återupphäfvande, så snart statsverkets tillstånd det medgäfvde, blefvo de af Första Kammaren bifallna, men af Andra Kammaren deremot afslagna och endast genom gemensam votering af Riksdagen fastställda.

Utskottet har i allt detta, likasom äfven i sin egen åsigt om angelägenheten att icke, utöfver hvad oundgängligen befunnes, genom skatte-lagstiftningen öka lefnadskostnaden, funnit en stark maning att tillse, i hvad mån dessa sålunda stegrade tullsatser må utan hinder för statsbehofvens fyllande nu kunna nedsättas.

Med antagande af medelinförseln af kaffe och socker under de tre åren 1868, 1869 och 1870 såsom grund för beräkning af dessa varors införsel äfven under år 1873, befinnes, att då, enligt Kommers-kollegii berättelser angående utrikes handeln och sjöfarten, införseln per medium och i runda tal under nämnda år utgjort, af kaffe 17 millioner skålpund, samt af socker, såväl oraffineradt som raffineradt, 45,100,000 skålpund, så skulle den af motionären föreslagna nedsättning af 2 öre för skålpundet i tullsatserna å dessa artiklar vålla en minskning i statsverkets inkomster af 1,242,000 Riksdaler. Ehuru väl statsverkets behof ännu icke äro fullt utredda och fastställda, har Utskottet likväl trott sig redan nu kunna uttala den åsigt, att, äfven sedan Riksdagen beslutat nedsätta personliga skyddsafgiften till hälften, eller med omkring 600,000 Riksdaler, någon betänklighet, med hänseende till statsverkets ställning under år 1873 icke bör möta nyssnämnda nedsättningar i tullbevillningen, och följaktligen funnit sig böra i det väsentligaste understödja motionärens förslag.

Utskottet hemställer alltså, hvad först beträffar artikeln kaffe,

2:o

att nu gällande tullsats å kaffe må nedsättas från 12 till 10 öre för ett skålpund.

För den händelse att den sålunda tillstyrkta nedsättningen af tullen å kaffe bifalles, tillstyrker Utskottet vidare:

3:o

att äfven den till 18 öre för skålpundet nu fastställda tullsatsen å »kaffe, brändt, och alla till kaffesurrogat användbara brända växter» måtte efter samma proportion nedsättas till 15 öre per skålpundet.

Vid motionärens förslag att nedsätta tullsatserna å de olika kategorierna af socker med 2 öre per skålpund, eller till likhet med hvad dessa tullsatser före 1867 års förhöjning utgjorde, respektive 12 och 8 öre per skålpund, framställer sig sjelfmant den erinran, att härigenom skulle i sjelfva verket beredas sockerraffinaderierna ett högre skydd, än hvaraf de sedan nämnda tid varit i åtnjutande, och att således den skattelindring, som med nedsättningen åsyftas, icke i fullt mått komme konsumenterna till godo. Genomgår man förhandlingarne vid 1867 års riksdag, finner man nemligen att, i sammanhang med den då beslutade förhöjning af sockertullarne, någon om ock ringa modifikation af skyddstullen blef vidtagen. Troligen har någon återgång från denna modifikation icke varit af motionären afsedd och i hvad fall som helst kan Utskottet för sin del icke finna ett sådant återgående af någon omständighet påkallad. Men å en annan sida åter har Utskottet icke heller trott sig böra vid detta tillfälle ifrågasätta någon ytterligare modifikation af det sockerraffinaderierna nu förunnade skydd, utan fast heldre omfattat den åsigt, att tullen å raffineradt socker bör i förhållande till råsockertullen så bestämmas, att det skydd, som den inhemska sockerraffineringsindustrien åtnjuter vid nu stadgad tullsats å raffineradt socker af 14 öre mot sådan af 10 öre för råsocker, bibehålles oförändrad.

För beräkning af detta skydd har Utskottet antagit såsom grund, att, i enlighet med de af 1865 års Tullkomité från tre särskilda sockerbruk erhållna uppgifter, 100 skålpund råsocker i medeltal lemna i utbyte eller så kalladt rendement 83,38 skålpund raffineradt socker samt 16,04 skålpund sirup. Enligt nu gällande tullsats å råsocker af 10 öre skålpundet, draga de af 100 skålpund råsocker, enligt angifven beräkningsgrund, vunna produkter eller 83,38 skålpund raffineradt socker och 16,04 skålpund sirup i råvarutull ett belopp af 10 R:dr. Om nu, för att finna beloppet af den skyddstull, som för närvarande är sockerraffinaderierna medgifven, denna helt och hållet tillgodoräknas utbytet af raffineradt socker, och utbytet af sirup åter antages af råvarutullen endast draga samma andel, som motsvaras af den å utländsk sirup stad-

gade införselsavgift, eller 4 öre per skålpund, hvilken afgift för 16,04 skålpund utgör 0,642 Rdr ($16,04 \times 0,04$), så faller återstoden af råvarutullen 9,358 R:dr ($10 - 0,642$) på det antagna utbytet af raffineradt socker 83,38 skålpund, hvilket för hvarje skålpund gör 11,223 öre; och då den nu stadgade tullen å raffineradt socker är 14 öre skålpundet, måste sålunda skilnaden emellan dessa 14 och de nyss funna 11,223 öre, eller 2,777 öre, utgöra det nuvarande skyddet för hvarje skålpund inrikes raffineradt socker.

Nedsättes nu råsockertullen till 8 R:dr för 100 skålpund, komma, med antagande af samma rendement i socker och sirup, de erhållna 83,38 skålpund raffineradt socker att betala 7,358 R:dr ($8 - 0,642$) eller hvarje skålpund 8,824 öre; och då dertill skall, för bibehållande oförändradt af det nuvarande skyddet, läggas den för detta skydd här ofvan funna siffran af 2,777 öre, så bör, under förutsättning, att tullen å råsocker fastställas till 8 öre per skålpund, tullavgiften för raffineradt socker fastställas till 11,60 öre per skålpund.

Då Utskottet derjemte ansett, att för undvikande af brutna öretal tullen å socker bör beräknas och i taxan utföras per centner, så hemställas,

4:o

att tullen å socker, oraffineradt, till färgen mörkare än N:o 18 af den i världshandeln gällande Holländska standard, må bestämmas till 1 centner — 8 R:dr;

samt

5:o

att tullsatsen å socker, raffineradt, alla slag, äfvensom oraffineradt, icke mörkare än ofvannämnda standardnummer, bestämmas till 1 centner — 11 R:dr 60 öre.

I sammanhang med nedsättning af införseltullen å råsocker läres ock den restitution af råsockertullen, som vid utförsel af här i riket af utländskt råämne raffineradt socker, enligt 9 § tulltaxeunderrättelserna skall utgå, böra i motsvarig mån nedsättas. Restitutionsbeloppet är för närvarande bestämdt till 12 öre per skålpund raffinad, under det råsockertullen utgör 10 öre skålpundet. Äfven härutinnan strängt vidhållande den åsigt, som vid 1867 års riksdag bestämde proportionen emellan råsockertullen och restitutionsbeloppet, anser Utskottet detta

*Restitution af
tullavgiften
för Socker, enligt
9 § Tulltaxeunderrättelserna.*

sednare med en råsockertull af 8 öre böra bestämmas till 9,60 öre per skålpund, eller till 9 Rdr 60 öre per centner, och hemställer alltså,

6:o

att den restitution af tullafgiften, som § 9 taxeunder-rättelserna medgifver, må för raffineradt socker, alla slag, bestämmas till 9 R:dr 60 öre för centner.

Hvitbetor.

Sedan Utskottet sålunda behandlat de frågor, som omedelbart beröra tullagstiftningen angående artikeln socker, öfvergår Utskottet till den uppskjutna frågan om föreslagen införselstull å hvitbetor.

I detta hänseende har inom Första Kammaren Herr J. Arrhenius (Motion N:o 6) anfört, att, då 1869 års Riksdag för den inhemska hvitbetsockertillverkningen bestämde vissa frihetsår samt från och med den 1 Juli 1873 en under 15 år fortgående beskattning, åsyftades dermed, dels att upphjelpa svenska jordbruket genom betryggande af den inhemska hvitbetssockerindustriens framtid, dels äfven att ersätta statsverket för den minskning i sockertullen, som måste föranledas genom en betydligare sockertillverkning af inom landet frambringade betor; att på grund af denna lagstiftning visserligen redan åtskilliga sådana fabriker blifvit framkallade och ännu flera vore att emotse, men, då man numera börjat i andra länder tillverka socker af sönderskurna, torkade betor (s. k. betsnitsel), hvilka sannolikt skulle kunna från grannstaterna till våra sydligare provinser införas och der med vinst förädlas, vore äfven verklig fara för hand, att medelst tullfritt infördt, utländskt råmaterial en ganska betydande inhemska hvitbetssockertillverkning kunde komma att utvecklas, och derigenom alla de med nämnda lagstiftning afsedda fördelar, så för vårt jordbruk som för statsverket, gå förlorade, till undvikande hvaraf motionären föreslagit, att såväl råa sockerbetor, som torkade betor, hvilka till landet kunna komma att införas, må beläggas med tull, de förra af 50 öre, de sednare af 2 R:dr 50 öre per centner.

Vid öfvervägande af detta förslag, har Utskottet ansett en betydande minskning i statsverkets på sockertullen beroende inkomster verkligen kunna befaras, i händelse, såsom motionären antydt, de nu befintliga samt i närmaste framtid anlagda hvitbetssockerfabriker skulle kunna, på grund af utifrån infördt råmaterial, hastigt ernå en högt uppdrifven tillverkning, hvilket så mycket mindre kunde antagas öfverensstämma med 1869 års lagstiftning, som densamma genom de för hvitbetssocker-

tillverkningen medgifna friheter och förmåner hufvudsakligast afsåg att till fromma för jordbruket befrämja frambringandet inom landet af behöfligt råmaterial för nämnda tillverkning; och då genom metoden att i stort framställa socker ur betsnitsel eller torkade betor, hvilka, såsom till vigten betydligt reducerade, låta sig med jmförelsevis mindre kostnad transporteras, en dylik hvitbetssockerfabrikernas utveckling medelst användande af utländska hvitbetor möjligen skulle kunna på statsverkets bekostnad och utan motsvarigt gagn för svenska jordbruket snart nog tillvägabringas, hafva de deraf följande anförda olägenheterna synts Utskottet böra i tid förebyggas genom att, på sätt motionären föreslagit, åsätta utländska sockerbetor, så råa som torkade, passande tullafgifter.

Då någon erfarenhet till grund för en sådan beräkning af dessa tullsatser, att det af utländska hvitbetor tillverkade sockret blefve underkastadt en tullen å råsocker motsvarande afgift, icke ännu kan sägas vara inom vårt land vunnen, och icke heller synes hafva utgjort ledning för motionärens förslag, har Utskottet, för att erhålla utredning af de väsendtligaste omständigheter, som utgöra faktorer i en dylik beräkning, från Teknologiska institutet begärt och erhållit utlåtande angående dels sockerhalten hos så råa som torkade betor, dels äfven den kvantitet råsocker, som vid fabriksmessig tillverkning erhålles af den ena eller andra sorten betor, och deraf inhemtat, att sockerhalten hos råa betor, alltefter olika slag, olika jordmän m. m., varierade mellan ganska vidt skiljda gränser, eller mellan 4—19 procent, och att de i Frankrike odlade betorna innehölle i medeltal endast omkring 10 procent socker, då deremot de tyska hölle omkring 13 procent, att de torkade betornas sockerhalt naturligen berodde af de råas samt af torkningsgraden, och då 5 centner råa betor lemnade i medeltal 1 centner torkade kunde utmärkt goda torkade betor innehålla ända till 70 procent socker och deröfver, att vidare, hvad anginge den sednare frågan, utbytet af råsocker vid tillverkning i stort äfven vore mycket olika, alltefter betornas olika beskaffenhet, men beräknades i Frankrike till $5\frac{1}{2}$ —6 och i Tyskland till $8\frac{3}{4}$ procent af de råa betornas vikt, samt att ur torkade betor, som innehölle 70 procent socker borde 40—50 procent råsocker kunna i stort framställas.

Vid dessa förhållanden och då från de tyska betorna, hvilka i detta land beskattas efter ett beräknadt sockerutbyte af 8 procent af vigten, redan före beskattningen alltid noga afskiljas ej blott alla förorenande jordpartiklar utan äfven sådana delar af sjelfva växten, hvilka innehålla för sockerberedningen skadliga salter, men råa hvitbetor i så-

lunda beredt skick icke kunna blifva föremål för införsel, och då derjemte hvitbetssockerindustrien i Tyskland redan länge existerat och följaktligen vunnit en högre utveckling än hos oss ännu kunnat ernås, har Utskottet ansett det sockerutbyte, som ur införda betor må i allmänhet kunna förväntas, icke böra beräknas högre än 7 procent eller 7 skålpund per centner. Med denna beräkningsgrund och under förutsättning, att tullen å råsocker blifver, enligt Utskottets förslag, fastställd till 8 öre per skålpund, bör sålunda, så länge afgiften å inhemska betsockertillverkningen utgör $\frac{1}{3}$ af råsockertullen, eller för skålpund betsocker 1,6 öre samt för 7 skålpund 11,2 öre, tullsatsen å ett centner råa betor bestämmas till 56—11,2 eller 44,8 öre, hvilken siffra Utskottet, med afseende hufvudsakligast derå, att den vid raffinering af ur betor framställt råsocker vunna biprodukten sirup är af vida mindre värde än den af rörsocker erhållna, ansetts kunna jemnas till 40 öre. Genom en sådan tullsats, och under vidare antagande att sönderskurna och torkade betor eller s. k. betsnitsel i förhållande till vigten innehålla 5 gånger de råa betornas sockerhalt och följaktligen böra åsättas 5 gånger högre tull, eller 2 R:dr per centner, uppnås äfven likformighet med gällande tull å cikorierot, 2 öre per skålpund, hvilken likformighet må anses så mycket mera önskvärd, som torkade hvitbetor, likasom cikorierot, användas till beredande af kaffesurrogater och någon gång blifvit för sådant ändamål till riket införda.

Utskottet hemställer alltså,

7:o

att Riksdagen må så till vida bifalla Herr Arrhenii motion att råa hvitbetor åsättas en tull af 40 öre samt sönderskurna och torkade sådana af 2 R:dr, allt per centner.

*Kemiskt-
tekniska
preparater.*

Utskottets hemställan, under punkten 30 i anförda betänkandet N:o 9, »att rubrikerna: Amykos, Aseptin, Cyankalium, Dynamit, Glycerin, Hårtinktur, Jernbeta, Karbolsyra, Kollodium, Nitroglycerin samt Paraffin måtte i taxan intagas på de platser, som af den alfabetiska ordningen bestämmas, och hvar för sig med hänvisning till kemiskt-tekniska preparater, ej specificerade», hafva Kamrarne återförvisat, på grund af den erinran att för transport inom landet af Dynamit och Nitroglycerin särskilda föreskrifter, med afseende å dessa artiklars explosiva be-

beskaffenhet, finnas stadgade; hvarföre det ansåges mindre lämpligt att i tulltaxan införa bestämmelser, som möjligen kunde i fråga om införsel af dessa ämnen föranleda missförstånd eller åsidosättande af nämnda särskilda föreskrifter.

Ehuru Utskottet för sin del anser tulltaxan endast hafva till uppgift att stadga de tullafgifter, som vid varors införsel skola erläggas, oberoende af de särskilda politieföreskrifter, hvilka i fråga om vissa varors behandling må vara af behof påkallade, har Utskottet likväl, i betraktande af de ifrågavarande artiklarnes betydelselöshet i tullhänseende, funnit sig, med anledning af den i begge Kamrarne beslutade återremissen, böra, med uteslutande af artiklarne Dynamit och Nitroglycerin, förändra sitt i 30:de punkten af betänkandet N:o 9 gjorda förslag dertill, att Utskottet nu hemställer,

8:o

att följande nya rubriker: *Amykos, Aseptin, Cyankalium, Glycerin, Hårtinktur, Jernbeta, Karbolsyra, Kollodium* samt *Paraffin* måtte i taxan intagas på de platser, som af den alfabetiska ordningen bestämmes och hvar för sig med hänvisning till kemiskt-tekniska preparater, ej specificerade.

Stockholm den 19 April 1872.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

	Quantitet för tullberäk- ningen.	Införsels- tull. Rikemynt,
<i>Amykos</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska preparater.		
<i>Aseptin</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska preparater.		
<i>Cyankalium</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska prepara- rater.		
<i>Glycerin</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska preparater.		
<i>Hvitbetor</i> :		
råa	1 centner	— 40
sönderskurna och torkade	1 centner	2 —
<i>Hårtinktur</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska prepa- rater.		
<i>Jernbeta</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska preparater.		
<i>Kaffe</i>	1 skålp.	— 10
brändt och alla till kaffesurrogat användbara, brända växter	1 skålp.	— 15
<i>Karbolsyra</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska prepa- rater.		

	Quantitet för tullberäkningen.	Införelstull. Riksmünt.	
<i>Kollodium</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska preparater.			
<i>Paraffin</i> ; hänföres under kemiskt-tekniska preparater.			
<i>socker</i> :			
raffineradt, alla slag, såsom topp-, kandi- och kak-samt krossadt eller pulveriseradt socker	1 centner	11	60
oraffineradt:			
a) till färgen icke mörkare än N:o 18 af den i världshandeln gällande Holländska standard, hvarå normalprof genom General-tullstyrelsens försorg hållas vederbörande tullkammare tillhanda	1 centner	11	60
b) till färgen mörkare än nämnda standard-nummer, äfven om varan inkommer i upplöst eller flytande tillstånd	1 centner	8	—
<i>Ann.</i>			

Underrättelser

om hvad vid Taxans tillämpning iakttagas bör.

§ 9.

Vid utförelse sjöledes från stapelstad af följande, utaf utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis af tullmedlen:
 för 1 centner raffineradt socker, alla slag ..... 9 R:dr 60 öre.